

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

Talpă Boris
Daguța Sergiu
Eremciuc Ghenadie
Ursachi Mariana
Donos Aliona

judecând, fără citarea părților, recursul declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022, în cauza penală privind-l pe

Abashidze Gurami Xxxxx (anterior Goradze Mindia Xxxxx), născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 19.01.2016 – 26.01.2016;
instanța de apel: 18.04.2016 – 26.10.2017;
12.02.2019 – 27.05.2019;
29.03.2021- 08.06.2022;
instanța de recurs: 20.07.2018 – 18.12.2018;
29.11.2019 – 10.11.2020;
21.09.2022 – 31.01.2024;

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia) a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în formă de amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, adică 8000 (opt mii) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Abashidze Gurami, (anterior Goradze Mindia) a intrat la data de 03.12.2015 pe teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați, prezentând controlului pașaportul Ucrainei cu seria și numărul xxxxx pe numele Dranga Oleksandr xxxxx, care potrivit raportului de expertiză nr. 665 din 04.12.2015, s-a stabilit că imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră blancheta pașaportului lui Goradze Mindia cu xxxxx și imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, a imaginii pașaportului R. Ucraina cu xxxxx, eliberat pe numele lui Dranga Oleksandr, reprezintă una și aceeași persoană.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Beruceașvili Andrei, în numele inculpatului Abashidze Gurami, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Abashidze Gurami să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate.

3.1. În susținerea apelului avocatul Beruceașvili Andrei, în numele inculpatului Abashidze Gurami a indicat că:

- în motivarea apelului, apărarea a invocat că, urmărirea penală precum și judecarea cauzei în instanța de fond au fost efectuate cu încălcarea esențială a normelor procedurale ce reglementează competența teritorială;

- reieșind din conținutul și esența învinuirii înaintate inculpatului

Abashidze Gurami prin prisma prevederilor art. 257 alin. (1) Cod de procedură penală, că urmărirea penală urma a fi efectuată de organul de urmărire penală de a locul comiterii infracțiunii, și nicidecum nu de OUP Aeroport mun. Chișinău sau Procuratura Botanica municipiului Chișinău. Astfel, urmărirea penală a fost efectuată de către un organ, care în virtutea legii nu avea drept s-o efectueze, ceea ce prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală duce la nulitatea absolută a tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către Procuratura Botanica municipiului Chișinău, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului;

- chiar dacă Procuratura Botanica a municipiului Chișinău a efectuat urmărirea penală, a întocmit rechizitoriu și a expediat cauza în instanța de judecată, instanța de fond a examinat cauza contrar prevederilor art. 40 Cod de procedură penală. Astfel, ținând cont de prevederile art. 40 și art. 44 alin. (1) Cod de procedură penală, după primirea cauzei penale instanța de judecată urma să își decline competența și să trimită dosarul instanței competente - Judecătoriei Cahul. În pofida acestor circumstanțe evidente instanța de fond a purces la examinarea cauzei și a pronunțat o sentință contrar prevederilor legale;

- contrar prevederilor art. 384 alin. (3) și 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură, instanța de judecată a pronunțat în privința inculpatului Abashidze Gurami o sentință întemeiată, care este bazată exclusiv pe presupuneri. Astfel, la baza sentinței contestate a fost pus Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 (f.d.19-23) potrivit căruia expertul a ajuns la concluzia că, „imaginile fotografice reprezintă probabil una și aceeași persoană”. Adică, coincidența între persoanele nominalizate este stabilită cu probabilitate și nu este prezentă o concluzie certă. Mai mult ca atât, Raportul de expertiză nr.665 din 04.12.2015 este lovit de nulitate absolută or, în ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei portretului din 04.12.2015 de către reprezentantul organului de urmărire penală nu a fost completat compartimentul cu datele expertului căruia a fost dispusă executarea expertizei. Este de menționat inclusiv și faptul că, expertiza a fost efectuată în baza unor copii neautentificate a documentelor, ceea ce și mai mult pune la îndoială corectitudinea constatărilor tăcute de expert în Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015;

- este greșită și concluzia instanței referitor la faptul că Goradze Mindia nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 01.01.2015-04.12.2015, or de către organul de urmărire penală nu a fost verificat faptul traversării frontierei de stat de către Abashidze Gurami;

- în materialele cauzei penale lipsesc cu desăvârșire careva probe ce confirmă faptul confecționării, deținerii și folosirii de către Abashidze Gurami a pașaportului Republicii Ucrainei pentru traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova. Din actul de învinuire nu este clar când, unde, de către cine și prin ce metodă a fost confecționat pașaportul cu nr. xxxxx, astfel este absolută inexplicabilă condamnarea inculpatului anume pe semnul calificativ - confecționare documentului oficial fals.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, apelul declarat de către avocatul Beruciașvili Andrei a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Beruciașvili Andrei în numele inculpatului, care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la o nouă examinare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2018, recursul declarat de avocat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, a fost admis apelul declarat de către avocatul Andrei Beruceașvili în numele inculpatului Abashidze Gurami, casată total sentința, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care s-a încetat procesul penal în privința lui Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

7.1 În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, învinuirea adusă inculpatului Abashidze Gurami în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, urmează a fi încetată pe motiv că, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate supra statuează că, principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nullum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege.

Instanța de apel a relevat că pentru adoptarea sentinței de condamnare a inculpatului Abashidze Gurami pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, instanța de fond a reținut că, vinovăția acesteia a fost dovedită prin cumul de probe pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele și anume fiind audiat în ședința instanței de fond inculpatul Abashidze Gurami vina în comiterea infracțiunii încriminate nu a recunoscut, și a declarat că nu a comis infracțiunea imputată și anume deținerea documentelor false.

Cu toate că, inculpatul în ședința de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, instanța de fond a reținut și a pus la baza sentinței de condamnare următorul cumul de probe, care au fost cercetate în cadrul anchetei judecătorești, verificate prin citire în apel și anume: depozițiile martorului Gîrbu Valeriu (f.d.117, vol. I); Procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 29.12.2015 (f.d. 86, vol. I); raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 (f.d. 19-23, vol. I); Extrasul din baza de date a Poliției de Frontiera a Republicii Moldova(f.d.9, vol. I); Extrasul din baza de date a Poliției de Frontiera a Republicii Moldova(f.d.10, vol. I); Procesul-verbal de examinare a datelor din baza de date a Poliției de Frontieră a Republicii Moldova (f.d. 11-13, vol. I);

Instanța de apel a menționat că în acțiunile inculpatului Abashidze Gurami se încadrează în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod Penal, ultimul a deținut și folosit documente oficiale fals, ce se referă la un document de importanță deosebită, infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod Penal, însă, în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) din Cod de procedură penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal

dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Ținând cont de prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală și 275 pct. 9) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că fapta prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (deținerea, folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate statuează că principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nulum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care invocând incidența pct. 6) și 12) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei, cu remiterea cauzei la rejudicare.

8.1 În susținerea recursului ordinar declarat procurorul a invocat că:

- însăși instanța de apel a constatat că s-a demonstrat faptul că, inculpatul a deținut și folosit documente oficiale false, ce se referă la un document de importanță deosebită, însă această poziție deși a fost raportată prin prisma modificărilor operate la art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal survenite în baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 - și după cum o cere Curtea Supremă de Justiție prin decizia sa din 18 decembrie 2018 - nu a luat în considerare că prin excluderea sintagmei „document de importanță deosebită” care potrivit pct. 62 aceleiași Hotărâri este „susceptibil de interpretare extensivă defavorabilă făptuitorului” rămân spre aplicare prevederile articolului 361 alin. (1) din Codul penal, în speță prin probe prezentate de acuzare cu certitudine a fost demonstrat faptul că inculpatul a deținut și folosit un document oficial fals, care acordă drepturi;

- a fost exclus un calificativ al art. 361 alin. (1) Cod penal dar nu și norma ce legea penală care expres stipulează „deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare”;

- instanța de fond în mod arbitrar, eronat și nemotivat a încetat procesul penal invocând principiul nullum crimen sine lege;

- instanța de apel, ignorând probele administrate în prezenta speță, și a indicat pripit încetarea procesului penal că „fapta prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) Cod penal (deținerea, folosirea documentelor de importanță deosebită false este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate statuează că principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nullum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege”, nefiind luat în considerație, pct. 58 al hotărârii care indică că „Curtea acceptă opinia potrivit căreia posibilul justițiabil este privat de posibilitatea de a prevedea, în mod rezonabil, în ce condiții ar urma să răspundă în baza articolului 361 alin.(1) din Codul penal atunci când ar confecționa, deține, vinde sau folosi un document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, și, respectiv, în ce condiții ar urma să răspundă în baza articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal, în ipoteza în care aceleași acțiuni sunt săvârșite în privința unui document de importanță deosebită”;

- statuările instanței de apel ca și instanță ierarhic inferioară judicios a conchis asupra vinovăției inculpatei în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că faptele acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate. Or, potrivit jurisprudenței constante în această materie, se reține că infracțiunea prevăzută de art. 361 atentează la ordinea stabilită a autentificării documentare a faptelor ce au importanță juridică;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Abashidze Gurami, necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut în comiterea infracțiunii incriminate, însă culpabilitatea inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită prin probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de apel – în mod greșit și superficial a apreciat aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a avocatului Andrei Beruceașvili în numele inculpatului Abashidze Gurami și adoptând soluția atacată, s-a expus neargumentat asupra motivelor pe care le-a invocat din oficiu, aceasta în condițiile în care nu a reținut ca argumentat nici unul dintre motivele invocate în cererea propriuzisă de apel;

- soluția de încetare a procesului penal în privința lui Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, a reieșit din respingerea opiniei acuzării pe caz fără o motivație legală, și fără a se expune argumentat, prin ce a admis o eroare de fapt și de drept anume prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține;

- instanța nu s-a expus argumentat asupra încadrării juridice corecte a infracțiunii săvârșite de către inculpat, precum și nu a argumentat motivat, bazat pe o practică judiciară stabilită sau pe păreri doctrinare bine structurate inoportunitatea reîncadrării faptei, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;

- în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către acuzare urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de încetare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual - penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 10 decembrie 2020, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019 și dispusă rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs a reținut că:

- de către instanța de apel au fost formulate concluzii pripite, fără a dezbate argumentele acuzării care în ședința de judecată a pledat pentru recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu survenirea termenului de prescripție, iar prin aceasta, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală;

- decizia instanței de apel nu cuprinde considerente suficient argumentate, în vederea încetării procesului penal în privința lui Abazhidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) pe motiv că, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii statuează că, principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru {nullum crimen sine lege} și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege;

- deși instanța de apel a constatat că inculpatul a deținut și folosit documente oficiale false, ce se referă la un document de importanță deosebită, raportându-și poziția prin prisma modificărilor operate la art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal survenite în baza Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018, nu a luat în considerare faptul că prin excluderea sintagmei „document de importanță deosebită”, art. 361 alin.(2) lit. c) din Codul penal fapta imputată nu a fost absolut decriminalizată. Astfel, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018, a fost exclus doar un calificativ al art. 361 Cod penal, dar nu și norma care expres stipulează confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confeccionarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare. Respectiv, instanța de apel pripit a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Abashidze Gurami intentat în baza art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal;

10. Prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022 a fost admis, din alte motive, apelul avocatului Beruciașvili Andrei în interesele inculpatului Abashidze Gurami, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, conform modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Abashidze Gurami a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin. (1) Cod penal cu liberarea de pedeapsă din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

10.1 În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 privind excepția de neconstituționalitate a art. 361 alin. (2) lit. c) din Codul penal (confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor de importanță deosebită false) este declarată neconstituțională, ceea ce potrivit art. 33 al Hotărârii menționate supra statuează că, principiul legalității incriminării și a pedepsei penale presupune, prin definiție, că nici o faptă nu poate fi considerată ca infracțiune dacă nu există o lege care să prevadă acest lucru (nullum crimen sine lege) și că nu poate fi aplicată nici o pedeapsă dacă nu este prevăzută de lege. Corespunzător, nu mai poate fi reținută în acțiunile inculpatului circumstanța calificativă - săvârșite referitor la un document de importanță deosebită.

Instanța de apel analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe analizate, cum ar fi:

- *Depozițiile martorului Gîrbu Valeriu* care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a declarat că activează în calitate de administrator la SRL „Victoria Leasing”. Potrivit declarațiilor la data de 09.11.2015, compania sa a încheiat contract de leasing nr. 808/2015VL cu Scripcari Ruslan, de înstrăinare a automobilului de model „Land Rover Range Rover Vogue” cu n/î xxxxx. În aceiași zi Scripcari Ruslan s-a prezentat cu un cetățean al Ucrainei, Dranga Oleksandr și care a rugat să fie inclus în foaia de parcurs și să-i fie eliberată procură care să-i permită dreptul de plecare peste hotarele Republicii

Moldova cu automobilul sus menționat. Gîrbu Valeriu a luat pașaportul lui Dranga Oleksandr s-a uitat în el după care făcând o copie xerox l-a eliberat (f. d.117);

- *Procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie* din 29.12.2015, prin care Gîrbu Valeriu l-a recunoscut pe Goradze Mindia (f. d. 86);

- *Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015* potrivit concluziei se atestă că, imaginea fotografică a titularului pașaportului Republicii Ucrainei cu nr. xxxxx pe numele Dranga Oleksandr a.n. xxxxx ridicat din sistemul informațional al Poliției de Frontieră și imaginea fotografică a titularului pașaportului cet. Republicii Georgiei cu nr. xxxxx pe numele Goradze Mindia a.n. xxxxx ridicat din sistemul integrat informațional al Poliției de Frontieră reprezintă probabil una și aceeași persoană. (f. d. 19-23);

- *Extrasul din baza de date a Poliției de Frontieră a RM*, prin care s-a constatat că cet. Goradze Mindia, nu a intrat în R. Moldova (f. d. 9);

- *Extrasul din baza de date a Poliției de Frontieră a RM*, prin care s-a constatat că ultima intrare în R. Moldova a cet. Dranga Oleksandr, a fost la data 03.12.2015.(f. d. 10);

- *Procesul-verbal de examinare a datelor din baza de date a Poliției de Frontieră a RM*, prin care au fost extrase 2 fișe fotografice a lui Dranga Oleksandr și Goradze Mindia (f.d. 11-13), a constatat că, ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal „confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confeccionarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare”.

Raportând circumstanțele de drept în raport cu cele de fapt, instanța de apel a remarcat că, în speță, s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal, deși, inculpatul Abashidze Gurami nu a recunoscut vina incriminată, din materialele cauzei, rezultă cert că aceasta la data de 03.12.2015 a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați, prezentând controlului pașaportul Ucrainei pe numele Dranga Oleksandr, care potrivit raportului de expertiză nr. 665 din 04.12.2015, s-a stabilit că imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră blancheta pașaportului lui Goradze Mindia și imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, a imaginii pașaportului Reliberat pe numele lui Dranga Oleksandr, reprezintă una și aceeași persoană.

La fel, infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (1) Codul penal este o infracțiune formal și se consideră consumată din momentul fie al confeccionării, deținerii, vânzării sau folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, astfel fapta incriminată lui Abashidze Gurami, a fost consumată odată cu deținerea și folosirea pașaportul pe numele Dranga Oleksandr și prezentarea acestuia la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere Giurgiulești- Galați.

Totodată, argumentele invocate de apărător precum că sentința pronunțată în privința inculpatului este bazată inclusiv pe presupuneri, precum și faptul că la materialele cauzei penale lipsesc cu desăvârșire careva probe ce confirmă confeccionarea, deținerea și folosirea de către Abashidze Gurami a pașaportului Republicii Ucrainei pentru traversarea frontierei de stat a R. Moldova, or potrivit procesului-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 29.12.2015, martorul Gîrbu Valeriu l-a recunoscut pe Goradze Mindia după aspectul feței (f.d. 86), iar proba menționată supra se află în coroborare și cu altă probă acuzării și anume raportul de expertiză nr. 655 din 04.12.2015, prin care se atestă că, imaginea fotografică a titularului pașaportului Republicii Ucrainei pe numele Dranga Oleksandr ridicat din sistemul informațional al Poliției de Frontieră și imaginea fotografică a titularului pașaportului Republicii Georgiei

pe numele Goradze Mindia ridicat din sistemul integrat informațional al Poliției de Frontieră reprezintă probabil una și aceeași persoană (f. d. 19-23).

Referitor la afirmațiile avocatului inculpatului precum că a fost încălcată competența teritorială de efectuare a urmăririi penale ceea ce prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală duce la nulitatea absolută a tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către Procuratura Botanică municipiului Chișinău, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului etc., instanța de apel a menționat că potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului acestuia, se atestă că ultimii luând cunoștință cu materialele urmăririi penale nu au înaintat careva obiecții asupra acestora potrivit art. potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede - *încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedura*. Astfel, încălcarea competenței teritoriale nu atrage după sine nulitatea actelor procedurale, or nerespectarea normelor juridice privind competența teritorială nu atrage nulitatea actelor procedurale și a probelor administrate întocmite de OUP sau de procuror. În acest context, instanța de apel a mai remarcat că, nerespectarea normelor privind competența teritorială poate genera doar conflicte de competență teritorială care se soluționează conform art. 271 alin. (3) Cod procedură penală. În aceste cazuri actele procedurale întocmite și probele administrate rămân valabile.

Potrivit prevederilor art. 257 Cod procedură urmărire penală se efectuează în sectorul unde a fost săvârșită infracțiunea sau, la decizia procurorului, în sectorul unde a fost descoperită infracțiunea ori unde se află bănuitul, învinuitul sau majoritatea martorilor. Dacă locul săvârșirii infracțiunii nu este cunoscut, urmărirea penală se efectuează de organul de urmărire penală în a cărui rază de activitate a fost descoperită infracțiunea sau se află domiciliul bănuितului, învinuitului. Deci, nu a fost reținută alegația părții apărării precum că fost încălcată competența teritorială la examinarea cauzei or, urmărirea penală a fost efectuată de către Procuratura Botanică în raza de activitate a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, deoarece, prin raportul colaboratorului SIS SPF AIC s-a constatat, că există bănuială rezonabilă, ca un cetățean al Ucrainei deseori traversează frontiera Republicii Moldova sub o altă identitate, deținând documente false: două pașapoarte, unul pe numele Dranga Oleksandr, care urmează să părăsească țara prin Aeroportul Internațional Chișinău (f.d. 8).

Conform art. 28 Cod procedură penală, procurorul și organul de urmărire penală au obligația, în limitele competenței lor, de a pormi urmărirea penală în cazul în care sânt sesizate, în modul prevăzut de prezentul cod, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate. Prin urmare, s-a atestat că, de către partea apărării cât și de inculpat atât la finalizarea urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în instanța de fond nu au fost contestate acțiunile acuzatorului de stat pe motivul incompetenței de a gestiona prezenta cauză penală, iar careva temei de a declara nule acțiunile de urmărire penală la caz lipsesc.

Infracțiunea a fost săvârșită de inculpatul Abashidze Gurami la data de 03 decembrie 2015, potrivit sancțiunii art. 361 alin. (1) Cod penal pedeapsa constituie amendă în mărime de până la 650 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani. Potrivit art. 16 Cod penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil infracțiunea art.361 Cod penal se atribuie la categoria celor ușoare, iar la momentul judecării cauzei în ordine de apel au expirat mai mult de 5 ani de la comiterea infracțiunii încriminate inculpatului (data faptei constituind 03.12.2015), motiv pentru care Abashidze Gurami a fost liberat de pedeapsă

penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, prevăzute de art. 60 Codul penal, dat fiind faptul că de la momentul comiterii infracțiunii au expirat mai mult de 5 ani.

Suplimentar instanța de apel a reținut că, potrivit art. 60 alin. (4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi, or, pe parcursul examinării cauzei careva infracțiuni noi săvârșite de Abashidze Gurami nu au fost stabilite ulterior comiterii faptei infracționale la 03 decembrie 2015, prin urmare instanța de apel a atestat întrunirea cumulativă a condițiilor legale stabilite de art. 60 Cod penal, privind încetarea procesului penal pe cauza de învinuire a lui Abashidze Gurami, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Codul Penal, liberându-l pe ultimul de pedeapsă penală.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami, prin care invocând ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, *că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

11.1. În motivarea recursului invocă că:

- desființând sentința primei instanțe și rejudecând cauza instanța de apel nu a constatat fapta pentru care 1-a condamnat pe inculpat, or în motivația soluției instanței de apel (pct. 10-47 al deciziei) lipsește descrierea faptelor pentru care a fost condamnat inculpatul Abashidze Gurami (Goradze Mindia). Instanța de apel în pct. 19 al deciziei a făcut o constatare generală că, inculpatul Abashidze Gurami, prin acțiunile lui intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative: „ confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, fără a constata când a fost comisă infracțiunea și în ce circumstanțe. Or în cazul dat instanța de apel urma să descrie în decizia când a fost confecționat documentul oficial fals, în ce circumstanțe a fost deținut, când și cui vândut și când folosit. Mai mult ca atât, din conținutul sentinței nu este clar care a fost obiectul material al presupuselor acțiuni infracționale ale inculpatului;

- inculpatului nu i-a fost încredințat semnul calificativ al laturii obiective ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, adică vânzarea documentului oficial fals, astfel instanța de apel prin decizia din 08 iunie 2022 a depășit limitele învinuirii aduse inculpatului;

- din conținutul învinuirii aduse inculpatului nu este clar care este obiectul nemijlocit al infracțiunii, care document oficial se presupune că a fost falsificat de către inculpat - pașaportul Ucrainei pe numele Dranga Oleksandr sau pașaportului pe numele lui Goradze Mindia;

- la caz în materialele cauzei lipsește documentul care se presupune că a fost falsificat. De fapt inculpatul este condamnat pentru faptul că imaginea lui fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră seamănă cu Dranga Oleksandr, care deține pașaportul Ucrainei, în acest sens partea apărării permanent a menționat că nu poate fi pus în baza soluției de condamnare Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 (f.d. 19-23) prin care expertul a ajuns la concluzie că, imaginea

fotografică a titularului pașaportului Republicii Ucrainei pe numele Dranga Oleksand ridicat din sistemul informațional al Poliției de Frontieră și imaginea fotografică a titularului pașaportului Republicii Georgiei pe numele Goradze Mindia, ridicat din sistemul integrat informațional al Poliției de Frontieră reprezintă probabil una și aceeași persoană. Adică, coincidența între persoanele nominalizate este stabilită cu probabilitate și nu prezintă o concluzie certă. Mai mult ca atât Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 este lovit de nulitate absolută or în ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei portretului din 04.12.2015 de către reprezentantul organului de urmărire penală nu a fost completat compartimentul cu datele expertului căruia a fost dispusă executarea expertizei. Este de menționat inclusiv și faptul că expertiza a fost efectuată în baza unor copii neautentificate a documentelor, ceea ce și mai mult pune la îndoială corectitudinea constatărilor făcute de expert în Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015. Deși faptele menționate au fost expuse în cerere de apel, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor motive și l-a condamnat pe inculpat anume în baza Raportului de expertiză nr. 665 din 04.12.2015.

12. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție declară că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen la 08.08.2022.

Conform prevederilor Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin. (3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit prevederilor art. 433 alin. (1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), *dacă este considerat admisibil, un complet din 3 judecători examinează recursul în fond*, alin. (2) *în scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători*. Astfel, prin încheierea din 04.02.2023 al Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, până la operarea modificărilor în Codul de procedură penală în vigoare din 01 septembrie 2023, s-a dispus trimiterea recursului declarat în prezenta cauză penală pentru judecare în Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție format din 5 judecători.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012 în vigoare din 27.10.2012), hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată verificând dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit practicii cu privire la judecarea cauzelor penale în ordine de apel și conform art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corecte au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

Statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând per ansamblu decizia instanței de apel, raportată la criticele recurentului, constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, chiar dacă dispozițiile art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale impun instanțele naționale să-și motiveze deciziile (hotărârea Boldea versus România), această obligație nu presupune existența unor răspunsuri detaliate la fiecare problemă ridicată, fiind suficient să fie examinate în mod real problemele esențiale care au fost supuse spre judecată instanței, iar în considerentele hotărârii trebuie să se regăsească argumentele care au stat la baza pronunțării acesteia.

CtEDO a consemnat în repetate rânduri că, la judecarea cauzei de către instanța de apel și la adoptarea deciziei, aceasta nu se poate limita la preluarea totală sau parțială a motivării formulate de instanța de fond, ci trebuie să analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, cu atât mai mult când este în situația pronunțării unei noi hotărâri, și să răspundă argumentat la criticile invocate de părți, or doar astfel se demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul examinării acestei cauze penale.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat la data depunerii acestuia, se reține că titularul invocă incidența cazurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este

expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la argumentele recurentului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a reținut că acestea și-au găsit confirmare și statuează că instanța de a comis următoarele erori judiciare.

În primul rând, examinând apelul declarat împotriva sentinței, deși corect a dispus casarea sentinței instanței de fond, la pronunțarea unei noi hotărâri a comis la rândul său un șir de erori de drept.

Din conținutul art. 325 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală urmează, că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, statuează că sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1)-3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel casând sentința și rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță și recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, nu a constatat și adaptat fapta pentru care 1-a recunoscut vinovat pe inculpat, doar descriind în întregime norma art. 361 alin. (1) Cod penal cu semnele calificative: „ **confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confeccionarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare**”, fără a specifica concret:

a) obiectul material al infracțiunii analizate (pașaportul pe numele Dranga Oleksandr sau pașaportului pe numele Goradze Mindia);

b) care sunt acțiunile prejudiciabile în cauză, din alternativa laturii obiective a infracțiunii menționate sau care este varianta concretă de încriminare din cadrul infracțiunii art. 361 alin. (1) Cod penal imputate inculpatului Abașidze Gurami (Goradze Mindia).

Tot la acest capitol, completul de judecată relevă faptul că încadrarea juridică a faptei are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecății determinând, nu în ultimul rând, concordanța între conținutul legal al infracțiunii și conținutul constitutiv al acesteia. Mecanismul de încadrare juridică a faptei presupune implicit stabilirea textului din legea penală, care prevede și sancționează fapta socialmente periculoasă ce face obiectul cauzei penale.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, se reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Prin urmare, vorbind despre importanța încadrării juridice a unei fapte, Colegiul făcând trimitere la dispozițiile art. 6 § 3 lit. a) din Convenție, menționează despre

necesitatea acordării unei atenții deosebite notificării „acuzății” aduse persoanei deferite judecării.

De altfel, principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin sintagma de „încadrare juridică a acțiunilor inculpatului” se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, după cum se menționează expres și în art. 113 Cod penal.

Concomitent, urmează de notat că instanțele, conducându-se de dispoziția art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, urmează să judece cauza numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu.

La caz, potrivit rechizitoriului inculpatului nu i-a fost încriminat semnul calificativ al laturii obiective ale componentei de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal ca „confeccionarea și vânzarea documentului oficial fals”, fără a constata când a fost comisă infracțiunea și în ce circumstanțe. Or în cazul dat instanța de apel urma să descrie în decizia când a fost confeccionat documentul oficial fals, în ce circumstanțe a fost deținut, când și cui vândut și când folosit.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel). Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate.

Prin urmare, analizând actul adoptat de instanța de apel, în raport cu erorile semnalate de recurent, completul de judecată constată că instanța a eșuat să se expună asupra argumentelor invocate în apelul declarat de către avocat referitor la raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 (f.d. 19-23), care este pus la baza condamnării lui Aşaşidze Gurami (Goradze Mindia).

Instanța de recurs reține că o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO Suominen versus Finlanda).

Potrivit art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă administrată de părți trebuie să fie verificată și apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și că

nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Astfel, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor.

În al treilea rând, analizând minuțios actele dosarului, completul de judecată conchide că, în speță, este incident temeiul de casare prevăzut de pct. 2) din alin. (1) al art. 427 din Codul de procedură penală - instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală. Mai exact, s-a constatat că compunerea instanței de judecată a Curții de Apel Chișinău, care s-a pronunțat asupra fondului apelului declarat în prezenta cauză la 08 iunie 2022, a fost viciată.

Pentru a decide dacă există motive legitime care să dea naștere temerilor referitoare la lipsa de imparțialitate a unei anumite instanțe, opinia părților la proces este importantă dar nu și decisivă. Orice temere de acest fel trebuie dovedită în mod obiectiv și cert, putând fi constatată de instanța ierarhic superioară din oficiu.

Din actele cauzei, se constată că decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022, în prezenta cauză fost pronunțată de completul de judecată format din judecătorii: *Spoială Alexandru, Diaconu Mihail și Dulghieru Dorin* (f.d. 178-183, vol. II).

Totodată, în același dosar, se regăsește o decizie anterioară din 27 mai 2019, pronunțată de un alt complet de judecată a Curții de Apel Chișinău, format din judecătorii: *Iordan Iurie, Diaconu Mihail și Gîrbu Silvia* (f.d. 78-83, vol. II).

Prin urmare, participarea judecătorului Diaconu Mihail la examinarea unei și aceeași cauze penale în instanța de apel, cade sub incidența temeiul de incompatibilitate stipulat de art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit căruia judecătorul nu poate participa la o nouă judecare a cauzei atât în primă instanță, cit și pe cale ordinară sau extraordinară de atac și urmează a fi recuzat și în cazul în care a mai participat în calitate de judecător la examinarea aceleiași cauze în primă instanță, pe cale ordinară sau extraordinară de atac, precum și în cazul participării ca judecător de instrucție.

Instanța de recurs, reieșind și din prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, menționează și că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 CoEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, vis-à-vis de temeinicia oricărei acuzații îndreptate împotriva sa, ceea ce urmează a fi realizat și în prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, CoEDO cât și de Codul de procedură penală, iar instanța de apel este obligată de a verifica chestiunile de drept ce țin de respectarea prevederilor art. 33-35 Cod de procedură penală la judecarea cauzei de către prima instanță, la compunerea completului de judecată.

Astfel spus, din cele constatăte mai sus, rezultă că prevederile referitor la constituirea completului de judecată au fost încălcate de către instanța de apel, iar potrivit prevederilor art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu.

Din considerentele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la

rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

13. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2022, în cauza penală privind-l pe **Abashidze Gurami Xxxxx** și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Judecători

Talpă Boris

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Ursachi Mariana

Donos Aliona